

Lejer, uden at Nævnet har nogen Mulighed for at gribe ind. Som Loven nu er affattet, staar der, at saadanne private Overenskomster behandles paa den og den Maade „i bestaaende Lejeforhold“. Jeg har altid ment, at det kun maatte gælde for netop de to, der aftalte det paagældende Lejeforhold, og at der derfor ikke kunde være Tale om, at en saadan privat Overenskomst, der var sluttet mellem en bestemt Ejer og Lejer, altid skulde være bindende for Nævnet eller for enfølgende Lejer, men at man, saa snart der kom en ny Lejer, skulde have Nævnets Sanktion til fremdeles at holde Lejen saa højt oppe, og hvis Nævnet ikke syntes, det var rigtigt, skulde det have Lov til med sædvanlig Majoritet at sige nej. Det var kun i den private Overenskomst, at Lejen kunde sættes saa højt, men naar der ikke forelaa en saadan privat Overenskomst, havde Nævnet Lov til at bestemme, hvad Lejen skulde være. Saadan forstod jeg Bestemmelsen, da den blev formuleret, og jeg synes ærlig talt ogsaa, det er den eneste naturlige Forstaaelse. „Et bestaaende Lejeforhold“ maa være det, som bestaar mellem en Ejer og Lejer, og ikke hvad der eventuelt kommer til at bestaa mellem en anden Ejer og en anden Lejer.

Spørgsmaalet om Forstaaelsen af denne Paragraf er nu imidlertid kommet frem, og jeg tror, at man i adskillige Huslejenævn har ment, at naar der en Gang var opnaaet en Lejeforhøjelse ved en privat Overenskomst, bandt denne Overenskomst ogsaa fremtidige Lejemaal, medens man i andre Nævn har forstaaet den paa den Maade, som jeg forstod Paragraffen, at en saadan Overenskomst selvfølgelig kun kunde gælde for det bestaaende enkelte Lejemaal og ikke for de følgende. Jeg maa gaa ud fra, at de ærede Medlemmer af Boligkommissionen, som har sluttet sig til Mindretallets Indstilling om at give denne Paragraf en udvidet Form, er enige med mig i Fortolkningen af den gamle Paragraf; ellers vilde der ikke være nogen som helst Grund til at give den en udvidet Form. Jeg maa derfor gaa ud fra, at der deri ligger en indirekte Sanktion af, at den nuværende Affattelse ikke berettiger til at lade den Lejeforhøjelse, der er Tale om, gælde udover det Lejeforhold, som be-

stemmes af den Ejer og den Lejer, der har sluttet Overenskomsten. Jeg vil meget advare mod, at man foretager en saadan Udvidelse af Bestemmelsen. Principalt vil jeg anbefale, at man helt stryger den nuværende Bestemmelse om private Overenskomsters Mulighed for at binde Nævnet, men i hvert Fald maa jeg meget fraraade, at en saadan privat Overenskomst kommer til at gælde for alle kommende Lejemaal. Jeg skal gøre opmærksom paa, hvad der kan opstaa deraf. Jeg gør opmærksom paa, at man kan faa en Lejer til for et kort Tidsrum at gaa ind paa en meget høj Leje — man kan maaske købe ham dertil, han flytter muligvis om 14 Dage —, og saa skulde en saadan privat Overenskomst binde alle følgende Lejere samt Huslejenævnet, saa at dette slet ikke kan røre sig med Hensyn til denne forhøjede Leje! Nej, det kan medføre alt for farlige følger, at en privat Overenskomst kan udstrækkes til at gælde for andre end den Lejer og den Ejer, som har sluttet den. Det er galt nok, at Bestemmelsen eksisterer i sin nuværende Form, thi den har efter min Mening voldt megen Fortrød, men en Udvidelse af den vil sikkert gøre Huslejelovgivningen saa temmelig illusorisk paa mange Omraader, idet man saa vil komme ind paa, at det bliver de private Overenskomster, som behersker Huslejestigningen. Og derved vil man i Virkeligheden gaa fuldstændig ud over Huslejelovens Forudsætning, som jo netop er, at det er *Nævnet*, der skal skønne over, hvorvidt Huslejen er af en passende Størrelse eller ikke. Hvis man udhuler Loven ved at lade de private Overenskomster blive det afgørende, ja, saa borttager man i Virkeligheden Basis for hele Huslejelovgivningen — saa mister den sin Værdi.

De andre Ændringer, som foreslaas, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. De er efter min Mening i det væsentlige Forbedringer, men de er ikke af indgribende Art, og jeg antager derfor ikke, de vil give Anledning til særlig Omtale hverken i Dag eller senere.

Med Hensyn til den sidste Sag paa Dagsordenen, Forslag om Forlængelse af Loven om Forbud mod Nedrivning af Bygninger, skal jeg udtale, at jeg paa mit Partis Vegne kan slutte mig dertil.